

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/89/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122372066
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6122372066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Bratislava, Štefánikova 14, proti žalovanej A. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpenej SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 104,51 eur s príslušenstvom, na odvolania oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 7C/48/2022-116 zo dňa 28. augusta 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť vo výške určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie 5 % úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur, za obdobie od 16.08.2020 do 22.08.2022 zastavil /výrok I./, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 104,51 eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur od 23.08.2022 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku /výrok II./ a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % /výrok III./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súdu uviedol, že žalobca sa podanou žalobou, po pripustení jej zmeny súdom, proti žalovanej domáhal zaplatenia náhrady škody 104,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.08.2020 do zaplatenia, a to za vo vynaložené náklady v súvislosti s jeho cestou do miesta bydliska maloletého syna a späť dňa 15.08.2020, kedy sa mal realizovať styk žalobcu s jeho maloletým synom na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia, avšak k jeho realizácii nedošlo, nakoľko žalovaná (matka maloletého) žalobcovi (otcovi maloletého) oznámila, že maloletý je chorý, a to bez toho, aby svoje tvrdenie podložila lekárskou správou, potvrdením, či inak preukázala, čím porušila prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Žalovaná namietala žalovaný nárok v celom rozsahu. Podľa nej otec nemal v uvedený deň právo na styk s maloletým, pretože na čas letných prázdnin školského roku 2019/2020 bol jeho styk s maloletým upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa

1. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 tak, že žalobca je oprávnený sa stretnúť s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do 26.08.2020 do 17:00 hod. v jej neprítomnosti.

3. Na pojednávaní dňa 28.07.2023 žalobca vzal späť svoju žalobu v časti o zaplatenie 5 % úroku z omeškania ročne z dlžnej sumy 104,51 eur, za obdobie od 16.08.2020 do 22.08.2022. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie v uvedenej časti zastavil.

4. Súd v spore vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 o neodkladnom opatrení, dočasne upravil do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 13P/118/2019 alebo sp. zn. 13P/91/2019 (podľa toho, ktoré konanie bude právoplatne ohľadom výkonu práva povinností rodičov vo vzťahu k maloletému B. skončené skôr), styk otca (žalobcu) s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku, v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. v neprítomnosti matky

(I. výrok) s tým, že si maloletého riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v F., na J. K. prevezme a na tom istom mieste ho matke vráti

(II. výrok), v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol (III. výrok), nariadil výkon tohto rozhodnutia (IV. výrok). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rodičia sa na realizácii výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému nevedia dohodnúť, pričom

s najväčšou pravdepodobnosťou súd v najbližšom čase nebude môcť meritórne rozhodnúť, preto je potrebné upraviť styk otca s maloletým, aby sa citové väzby medzi nimi neoslabovali, pričom maloletý má právo na pravidelný a nerušený kontakt s oboma rodičmi. Súd pritom zohľadnil jeho útlý vek a citovú naviazanosť na matku. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, ktorý rozhodnutím upravený rozsah stretávania považoval za nedostatočný a žiadal styk upraviť v súlade s jeho návrhom. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že otcom požadovaná úprava styku (celý víkend s prespaním) vyžaduje pri útlom veku maloletého pre posúdenie jej vhodnosti zistenia, ktoré presahujú možnosti skutkových zistení pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení. Aj odvolací súd mal za to, že úprava styku podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie, spoľahlivo zabezpečí prítomnosť otca v živote maloletého, nevyhnutnú na to, aby nedošlo k oslabovaniu citovej väzby k otcovi. Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 o neodkladnom opatrení, upravil styk otca s maloletým B. počas letných školských prázdnin vyhláseným Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v školskom roku 2019/2020 tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 27.07.2020 v čase od

09:00 hod. nepretržite do dňa 02.08.2020 do 17:00 hod. a odo dňa 24.08.2020 v čase od

09:00 hod. nepretržite do dňa 30.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť, pričom otec si ho od nej prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde ho aj matke po skončení styku odovzdá a v prípade, že sa styk neuskutoční v súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého, matka je povinná otcovi umožniť styk s ním

v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na bližšie sa letné prázdniny existuje potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého, a preto súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako dôvodný. Zintenzívnil tým kontakt otca popri súdom už určenom styku v konaní Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12P/44/2019. Uviedol, že s poukazom na vyjadrenie otca, podložené listinnými dôkazmi, ktorý tvrdí, že matka mu zámerne obmedzuje stretávanie s maloletým v už aj tak neodkladným opatrením obmedzenom styku, považoval za vhodné vo výroku uznesenia uviesť, že je povinná v prípade ochorenia maloletého mu poskytnúť náhradný termín. Poukázal na to, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa v dôsledku odcudzenia, je neskôr len ťažko napravitelná. Pre maloleté dieťa je veľmi dôležité, aby vnímalo vo svojom živote prítomnosť obidvoch rodičov, aj keď títo nežijú v spoločnej domácnosti. Proti uzneseniu podala odvolanie matka, ktorá okrem iného zdôraznila, že v tomto konaní musí byť zohľadnený názor maloletého na základe jeho faktických postojov k otcovi. Maloletý si

v žiadnom prípade nepraje styk s otcom aj s prespatím u neho, bez jej prítomnosti v dĺžke

7 dní a 6 nocí nepretržite, nakoľko takýto postup rozšírenia styku by bol neprimerane rýchly oproti doterajšiemu styku v dĺžke 3 hodiny za 2 týždne. Uviedla, že súd pri rozhodovaní

o neodkladnom opatrení disponoval jej správami o traumatických následkoch u maloletého po styku. Otec vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie, ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že maloletý už vyrástol zo stavu tzv. separačnej úzkosti. Na jeho strane nie sú dané žiadne závažné dôvody, ktoré by mali brániť v styku s maloletým

a matka nemôže svojoľne výlučne na základe jej subjektívnych pocitov rozhodovať o tom, kedy a či môže svoj styk realizovať, a kedy nie. Svoje tvrdenia, že maloletý je po stretnutiach s ním traumatizovaný, ničím nepodložila a opakovane odkazuje iba na e-maily adresované kolíznemu opatrovníkovi. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretnúť sa

s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do 26.08.2020 do 17:00 hod.

v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním riadne pripraviť, pričom otec si ho od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde jej ho aj po skončení styku odovzdá, pričom tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Odvolací súd uviedol, že podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka v konaní pred súdom prvej inštancie, a aj z vyjadrenia k odvolaniu vyplýva, že postupné rozširovanie styku otca s maloletým je v jeho záujme, pričom podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, otec má vytvorené vhodné materiálne podmienky na poskytovanie starostlivosti. S postupným rozširovaním styku sa vo svojich vyjadreniach stotožnili i obaja rodičia. Odvolací súd prisvedčil matke, že styk sa nemá rozširovať skokovo. Uviedol, že je potrebné ho upraviť najprv s prespatím na kratší čas, než navrhoval otec. Odvolací súd mal za to, že styk upravený neodkladným opatrením zo dňa 14.10.2019 nie je dostatočný na budovanie riadneho vzťahu medzi maloletým a otcom, a preto bolo potrebné ho (v tomto konaní aspoň jednorazovo) rozšíriť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2020. V predloženej SMS komunikácii zo dňa 15.08.2020. je uvedené: „Dnes o 14:00 hod. odovzdanie na námestí podľa NO, vďaka“ (10:04 hod.), „Jaj, ty si chcel prísť, ja som nevedela, my sme išli na víkend na chatu“ (12:54 hod.), „Tvoje domnienky sú irelevantné, máš rešpektovať uznesenie NO, považujem to za vedomé porušenie. Napíš, kde ste, idem si pre syna na Vašu chatu“

(13:02 hod.), „Došiel som pred Váš dom, očividne tu nie je tvoje auto, uveď, kde si a kde je B.“ (13:46 hod.). V predloženej SMS komunikácii zo dňa 16.08.2020, je uvedené: „B. bol celý týždeň na kúpalisku, skúšal plávať a nechcel ísť von z vody a páčilo sa mu na chate, hral sa tam s kamarátmi“ (21:15 hod.). V trestnom oznámení zo dňa 10.11.2020 adresovanom Okresnej prokuratúre Prievidza, žalobca okrem iného uviedol, že právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa

14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13.02.2020, má upravený styk s maloletým B. každú sobotu nepárneho týždňa

v kalendárnom roku v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. v neprítomnosti matky s tým, že si ho riadne pripraveného na styk prevezme pred L. M. C. F., na ktorom mieste ho aj matke vráti. Dňa 15.08.2020 ráno kontaktoval matku SMS správou, na ktorú mu odpísala o cca 13:00 hod. nasledovne: „Jaj nevedela som, že chceš prísť, my sme odcestovali na chatu“. Chcel preto vyzdvihnúť maloletého a prísť pre neho na matkou zmienenú chatu. Matka mu však už v daný deň nereagovala na volania a na žiadnu SMS neodpísala. Dostavil sa preto pred dom jej trvalého bydliska, aby si overil, že sa doma nenachádza, a že s maloletým odcestovala. V dome podľa všetkého nikto nebol, nikto dvere na zvonenie neotvoril. Preto privolal policajnú hliadku, ktorá o veci spísala zápis, následne F. opustil. Styk bol tak matkou zmarený bez uvedenia akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu a bez umožnenia ho nahradiť v inom termíne. V zápisnici o trestnom oznámení ČVS:

N./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 08.12.2020 žalobca, okrem iného uviedol, že podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P 44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení

s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 sa mal uskutočniť jeho styk s maloletým B. dňa 15.08.2020, 29.08.2020, 24.10.2020, 05.12.2020, avšak neprebehol. Ku dňu 15.08.2020 matka uviedla, že sú na chate. Má za to, že sa dopúšťa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona. Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 upravil jeho styk s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 27.07.2020 v čase od 09:00 hod. nepretržite do dňa 02.08.2020 do 17:00 hod. a odo dňa 24.08.2020 v čase od

09:00 hod. nepretržite do dňa 30.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že je oprávnený stretnúť sa s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do 26.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním riadne pripraviť, pričom si ho od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde jej ho aj po skončení styku odovzdá, pričom tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa

14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Keďže sa styk neuskutočnil, podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Em/1/2020.

V zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného ČVS: N./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 29.12.2020 žalobca, okrem iného uviedol, že vždy, keď je zmarený jeho styk s maloletým B., ktorý mu neumožní jeho súčasná manželka, volá políciu a podáva trestné oznámenie. Styk mu nebol umožnený v dňoch: 15.08.2020, 29.08.2020, 24.10.2020, 05.12.2020, 19.12.2020. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 a na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020. Ku dňu 15.08.2020 mu matka uviedla, že sú na chate, a že ona na neho zabudla. Občas s ňou komunikuje aj cez telefón. Posiela mu správy, čo syn robil a ako sa má. Predtým mu aj umožnila styk

s dieťaťom. Nevie, aký má dôvod, že mu bráni v styku. On si každý iný styk musí dať upraviť cez súd cez neodkladné opatrenia, avšak ani tie nerešpektuje. Býva v F. a za synom musí cestovať do F.. Vznikajú mu náklady na cestovanie, a i napriek tomu, mu manželka bezdôvodne nedovolí byť so synom. O zmarených stykoch informuje aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenie sociálnej kurately. V Osvedčení o evidencii vozidla EČ: F., značka Volkswagen TIGUAN, je ako jeho vlastník vozidla uvedený žalobca, druh paliva BA95B. Z predloženého vyjadrenia žalovanej zo dňa 03.12.2020 pre účely konania vedeného na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 18P/54/2019 vyplýva, že žalovaná upriamovala pozornosť súdu na vyjadrenie advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobcu v konaní, že na jej oficiálnej webovej stránke je uvedené stanovisko ku kumulácii neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin. V článku zo dňa 22.05.2023 advokátskej kancelárie žalobcu, pod názvom: Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin, je okrem iného uvedené: „V prípade, že súd na návrh oprávneného určí styk rodiča s maloletým dieťaťom na čas školských prázdnin, vzťahuje sa táto osobitná úprava na celý termín daných prázdnin zverejnený Ministerstvom školstva Slovenskej republiky, namiesto uplatňovania neodkladného opatrenia na bežný rok. Napríklad podľa oficiálne zverejnených informácií Ministerstva školstva Slovenskej republiky termín letných školských prázdnin v školskom roku 2017/2018 bol určený v čase od 02.07.2018

- 31.08.2018. Letné školské prázdniny trvali až do 31.08.2018 do 23:59 hod. a počas tohto obdobia platila na styk rodiča s maloletým dieťaťom úprava podľa neodkladného opatrenia na prázdninový styk. Až následne odo dňa 01.09.2018 sa obnovila vykonateľnosť neodkladného opatrenia, upravujúceho styk rodiča s maloletým počas bežného roka. Interpretácie rodičov, či právnych zástupcov rodičov, podľa ktorých sa neodkladné opatrenie vydané na bežný rok

a neodkladné opatrenie vydané na prázdniny uplatňujú v kumulácii, nemá zákonnú ani logickú oporu. V opačnom prípade, by bol rodič, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti znevýhodnený voči rodičovi, ktorému je určený styk s dieťaťom, čo sa celkom zrejme prieči podstate tejto úpravy“.

5. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1 a 3, § 442, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, podľa § 7 ods. 1 a 4 zákona č. 283/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňu 15.08.2020, § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 143/2019 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách, podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ a § 324 ods. 1, § 234 ods. 2, § 226,

§ 228 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/, a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne, preto jej vyhovel. Uviedol, že právo na styk

s maloletým dieťaťom vzniká tomu z rodičov, ktorému dieťa nebolo zverené do výlučnej osobnej starostlivosti. Ak je rodičovi zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, je jeho povinnosťou strieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s maloletým dieťaťom

a zároveň je povinný ho na styk pripraviť. Rodič zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu nerealizáciou (zmarením) styku vznikla. Pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť. Ak rodičovi vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zmarí styk upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia, t.j. zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo súdneho rozhodnutia, prípadne

z dohody rodičov. Rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému rodičovi v dôsledku zmarenia styku aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke, ktorá bránila styku s maloletým dieťaťom na určitý čas. Ide o zodpovednosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami nebolo sporné, že Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa

14. októbra 2019 o neodkladnom opatrení v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020, dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 13P/118/2019 alebo sp. zn. 13P/91/2019, upravil styk žalobcu s maloletým B. tak, že je oprávnený sa s ním sýkať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. v neprítomnosti matky s tým, že si maloletého riadne na styk pripraveného prevezme pred Kultúrnym domom v F., K. J. K., kde ho aj matke vráti. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 15.08.2020 sa žalobca dostavil do mesta F., a že jeho styk s maloletým B. sa neuskutočnil. Podľa súdu žalovaná porušila právnu povinnosť, ktorá pre ňu vyplývala zo súdneho rozhodnutia, a to z uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Zo žalobcom predloženej SMS komunikácie zo dňa 15.08.2020, vyplýva: „Dnes o 14:00 hod. odovzdanie na námestí podľa NO, vďaka“ (10:04 hod.), „Jaj, ty si chcel prísť, ja som nevedela, my sme išli na víkend na chatu“ (12:54 hod.), „Tvoje domnienky sú irelevantné, máš rešpektovať uznesenie NO, považujem to za vedomé porušenie. Napíš, kde ste, idem si pre syna na Vašu chatu“ (13:02 hod.), „Došiel som pred Váš dom, očividne tu nie je tvoje auto, uved', kde si a kde je B.“ (13:46 hod.). Dňa 15.08.2020 bola nepárna sobota kalendárneho roka 2020. Žalobca pripomenul žalovanej realizáciu styku s maloletým (SMS správa zo dňa 15.08.2020, o 10:04 hod.). Žalovaná reagovala správou, že nevedela, že chce prísť, a že na víkend išla s maloletým na chatu. V konaní sa žalovaná bránila tým, že styk žalobcu s maloletým sa dňa 15.08.2020 realizovať nemal, pretože na obdobie letných prázdnin v školskom roku 2019/2020 bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567

zo dňa 5. augusta 2020. Podľa súdu však Krajský súd v Trenčíne uznesením

č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 vo výroku uviedol: „Tým nie je dotknutý styk otca s maloletým B., upravený uznesením Okresného súdu Prievidza,

č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Uvedenú výrokovú časť odôvodnil v bode 15. a 16. uznesenia tak, že vzhľadom k tomu, že maloletý od odchodu z domácnosti, ktorá bola spoločnou domácnosťou matky a otca ešte u neho neprespal, je potrebné najprv upraviť styk s prespatím na kratší čas než navrhoval otec, pričom takýto styk by bolo možné realizovať aj častejšie („vzhľadom k tomu, že toto konanie bolo konaním o ad hoc jednorazovej úprave styku a nebol zrejmy postoj otca k prípadnej zmene neodkladného opatrenia zo dňa 14. októbra 2019, odvolací súd sa pridržiaval návrhu otca a nerozhodol o zmene pravidelného styku“). Odvolací súd mal za to, že styk upravený neodkladným opatrením

(zo dňa 14. októbra 2019) nie je dostatočný na budovanie riadneho vzťahu medzi maloletým a otcom, a preto bolo potrebné ho („v tomto konaní aspoň jednorazovo“) rozšíriť. Odvolací súd, teda svoje rozhodnutie č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 odôvodnil potrebou rozšíriť styk otca s maloletým aspoň jednorazovo, pričom nerozhodol o zmene pravidelného styku upraveného uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76

zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne,

č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Uviedol, že táto úprava styku zostáva nedotknutá. To znamená, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do dňa 26.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ale aj každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod.

v neprítomnosti matky (t.j. aj 15.08.2020). Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne,

č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020, bolo právnomu zástupcovi žalobcu (otec), právnomu zástupcovi žalovanej (matka) a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza doručené dňa 12.08.2020, kedy aj nadobudlo právoplatnosť a súčasne vykonateľnosť. Podľa súdu teda žalovaná porušila povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím (Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020), a to odovzdať dňa 15.08.2020 maloletého B. riadne pripraveného žalobcovi pred Kultúrnym domom

v F., K. J. K.. Ďalej mal súd za to, že žalobca dňa 15.08.2020 použitím svojho osobného motorového vozidla Volkswagen TIGUAN, EČ: F., vynaložil náklady na cestu z F. do F. a späť, čím sa zmenšila jeho majetková sféra. Žalovaná použitie uvedeného motorového vozidla nenamietala. Táto cesta žalobcu z F. do F. dňa 15.08.2020 sa uskutočnila výlučne za účelom jeho styku s maloletým, dôkazom čoho je SMS správa zo dňa 15.08.2020, o 10:04 hod., o 13:02 hod., o 13:46 hod., a tiež podané trestné oznámenie. Z obsahu SMS správ žalobcu mohla žalovaná objektívne vyvodiť, že chce realizovať styk s maloletým podľa súdneho rozhodnutia - neodkladného opatrenia. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a umožnila by žalobcovi styk s maloletým, nevyňaložila by zbytočne náklady na cestu z F. do F. a späť, a ku škode by nedošlo. Keďže jediným účelom jeho cesty bol práve styk s maloletým, v zmysle súdneho rozhodnutia (uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020). Ďalej mal súd za to, že bol naplnený aj štvrtý predpoklad vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu /popri porušení právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody/, a to zavinenie žalovanej. Zavinenie žalovanej spočíva podľa súdu v jej úmyselnom konaní, pretože vedela, že svojím konaním, a to neumožnením styku s maloletým poruší právo žalobcu a tiež svoju povinnosť, ktorá jej bola uložená súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzrozumená (nepriamy úmysel). Uvedené vyplýva z povahy plnenia právnej povinnosti a z jej postoja uvádzaného v SMS správe (zo dňa 15.08.2020 o 12:54 hod.). Argument žalovanej, že nevedela, že žalobca chce prísť, a že išla s maloletým na víkend na chatu, nemôže podľa názoru súdu predstavovať objektívnu prekážku, brániacu realizácii styku žalobcu s maloletým, ktorý pritom, ak by žalovaná na jeho ďalšiu SMS správu odpovedala, bol ochotný si maloletého prevziať i na chate, na ktorej sa s ním v predmetný deň mala nachádzať. Žalobca tak preukázal splnenie všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu a súd potom zaoberal, či je dôvodná jej uplatnená výška, pričom skúmal i účelnosť použitia vlastného osobného motorového vozidla žalobcom pri realizácii styku s maloletým dňa 15.08.2020. Súd nemal žiadne pochybnosti o potrebe použitia osobného motorového vozidla žalobcom, za účelom realizácie styku s maloletým, a to vzhľadom na jeho útlý vek (necelé dva roky), na vzdialenosť medzi miestom bydliska žalobcu a miestom stretnutia s maloletým, ďalej vzhľadom na čas upraveného styku od 14:00 hod. do 17:00 hod. (3 hodiny), ktorý nevyhnutne vyžadoval prepravu osobným motorovým vozidlom, pretože styk nemohol prebehnúť len v mieste prevzatia maloletého, a tiež vzhľadom na vtedajšiu celospoločenskú situáciu spojenú so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19, kedy cestovanie individuálnou prepravou bolo bezpečnejšie ako cestovanie hromadnou dopravou. Vzdialenosť z miesta bydliska žalobcu (G. H. XXXX/XX, F.) do miesta styku s maloletým (L. M. F., K. J. K.) a späť predstavuje 372 km: 186 km x 2 (O. <J.><<J.>>). V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. a s § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách č. 143/2019 Z.z., má žalobca nárok na základnú náhradu vo výške 71,80 eur (0,193 eur x 372 km) a na náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 32,71 eur. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky (o priemerných cenách pohonných hmôt), cena benzínu NATURAL 95 oktánový predstavovala v 33. týždni roku 2020 (od 10.08. do 16.08.) 1,157 eur/liter. Pri spotrebe vozidla 7,6 litra/100 km, predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu 32,71 eur: 372 km delene 100 km = 3,72 km x 7,6 litra = 28,272 litrov x 1,157 eur. Cestovné náhrady spolu sú 104,51 eur. Žaloba o zaplatenie náhrady škody 104,51 eur, bola opodstatnená. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania, tento nárok súd posúdil podľa § 563, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Čas splnenia nebol stranami sporu dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, preto žalovaná bola povinná splniť dlh prvého dňa po tom, čo ju o plnenie žalobca požiadal. Žalovaná bola prvýkrát vyzvaná na náhradu škody až žalobou, ktorá jej bola doručená dňa 22.08.2022, a jej omeškanie so zaplatením sumy 104,51 eur sa začalo dňa 23.08.2022, t.j. deň nasledujúci po doručení žaloby, a trvá i v čase rozhodnutia súdu vo veci samej. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 23.08.2022 predstavovala 0,50 % a výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, t.j. 5,50 % ročne. Nárok o zaplatenie úrokov z omeškania 5,50 % ročne zo sumy 104,51 eur od 23.08.2022 do zaplatenia, bol tiež opodstatnený.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 257 a čl. 5 CSP. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. Žalovaná, síce poukázala na opakovane podávané žaloby žalobcu proti nej, avšak z listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca je možné vyvodiť, že pri každom nerealizovanom styku, za ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody je potrebné samostatne posudzovať, či žalovaná porušila právnu povinnosť, či vznikla škoda v majetkovej sfére žalobcu, príčinnú súvislosť medzi nimi, zavinenie žalovanej, či preukázala, že škodu nezavinila. Vo vzťahu ku každému nerealizovanému styku, v súvislosti s ktorým si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody bolo potrebné, aby zrozumiteľne a určito opísal skutkový dej, aby nemohlo dôjsť ku zámene s iným skutkom a označiť dôkazy. Vo vzťahu k týmto skutkovým tvrdeniam, sa žalovaná mohla vyjadriť a u každého nerealizovaného styku uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Preto, podľa názoru súdu, sa nejedná o typové návrhy na vydanie platobného rozkazu. Podanie žalôb (návrhov na vydanie platobných rozkazov) žalobcom za jednotlivé nerealizované styky s maloletým podľa právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí, nie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, respektíve dokonca procesnou šikanou. Súd v prejednávanom prípade, nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi. Dňa 15.08.2020 bol dokonca ochotný si maloletého prevziať i na chate, kde sa mal so žalovanou nachádzať, ale na jeho SMS nereagovala. Nebude nespravodlivé, aby žalobca, ktorý si dôvodne bránil svoje porušené právo, mal nárok na plnú náhradu trov konania. Súd poukázal i na to, že pre nerealizáciu jeho styku s maloletým, bol nútený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

7. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že žalovaná porušila povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím (Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020), a to odovzdať dňa 15.08.2020 maloletého B. riadne pripraveného žalobcovi pred Kultúrnym domom v F., na J. K.. Uvedený záver súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia predmetnej veci. Styk žalobcu s maloletým bol po čas letných prázdnin v roku 2020 upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 01.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 05.08.2020, a teda podľa názoru žalovanej, bol žalobca oprávnený stykať sa s maloletým počas letných prázdnin 2020 v zmysle týchto rozhodnutí. Vzhľadom na skutočnosť, že styk žalobcu s maloletým bol počas letných prázdnin 2020 upravený osobitným neodkladným opatrením, žalovaná má za to, že styk v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 sa nemal uskutočniť, nakoľko kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin nie je možná. Žalovaná ďalej poukázala aj na ďalšiu nesprávnosť napadnutého rozsudku, keď súd prvej inštancie uviedol, že ako rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti bola povinná strpieť styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom a na styk dieťa pripraviť. Maloletý bol však do osobnej starostlivosti žalovanej zverený až rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-2555 zo dňa 9. marca 2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23. júna 2022, pričom styk žalobcu s maloletým, ktorý je predmetom tohto konania, sa neuskutočnil dňa 15.08.2020, teda v čase, kedy maloletý nebol zverený do osobnej starostlivosti žalovanej. Nakoniec žalovaná spochybnila aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. V danom prípade je preukázané, že trovy konania žalobcu neboli účelne vynaložené, a teda je daný osobitný dôvod pre zamietnutie nároku na náhradu trov konania napriek úspechu žalobcu vo veci. Trovy konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli totiž neboli „účelne vynaložené“, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca opakovane podáva takmer identické návrhy na vydanie platobných rozkazov z dôvodu neuskutočnených stykov. Žalovaná zároveň upozornila, že neuskutočneniu stykov predchádzajú objektívne skutočnosti na strane maloletého. Nie je daný dôvod nahraďiť akékoľvek trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré v tomto konaní vznikli, nakoľko žalobca mohol požadovaný nárok uplatniť jedným procesným úkonom, v jednom konaní, čím by zabezpečil „účelnosť“ vynaložených trov konania a naplnil by všetky pojmové znaky trov konania v súlade s § 251 Civilného sporového poriadku. Žalobcovi nič nebránilo podať jeden návrh, v prípade jedného styku, ktorý trval v rozsahu viacerých dní, keďže skutkové okolnosti, strany sporu ako aj predmet návrhu boli v týchto prípadoch identické (napr. trvanie karantény z dôvodu ochorenia COVID-19 v rozsahu niekoľkých dní a pod.) a rovnako dôkazy predkladané v týchto konaniach sú identické. Napr. v prípade styku, ktorý mal trvať v rozsahu jedného týždňa, teda nie je dôvod podávať sedem samostatných návrhov na vydanie

platobných rozkazov, ktoré sa v rôznych časoch premietnu do samostatných konaní, pričom dôvody neuskutočnenia styku ako aj dôkazy sú v daných konaniach identické a dokazovanie by bolo možné vykonať aj na jednom pojednávaní. Žalobca podal na žalovanú 37 samostatných návrhov na vydanie platobných rozkazov vo veci náhrady cestovných výdavkov za neuskutočnené styky. Desiatky podaných návrhov sú pri tom totožného znenia, ktoré sa menia len v dátume kedy mal styk prebiehať. Rozdielnosť znenia návrhu spravidla závisí od dôvodu neuskutočnenia styku. Žalobca mohol objektívne takéto návrhy spojiť do jedného a tým by zabránil neúčelnému navyšovaniu trov konania. Konanie žalobcu, keď tento podal na žalovanú 37 takmer identických žalôb, je podľa názoru žalovanej potrebné posudzovať za účelné s cieľom uškodiť žalovanej, a teda priznanie náhrady trov konania žalobcovi vo výške 100 % je v rozpore so základnými princípmi

a zásadami konania pred súdom. Žalovaná má za to, že definícia tzv. formulárových žalôb sa zhoduje s procesným postupom žalobcu. Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia tak treba vychádzať z faktu, že úkony právnej služby sú poskytnuté v zásade len pri podaní prvej formulárovej žaloby a v ďalších konaniach potom len podľa eventuálneho vývoja toho ktorého konania. Súčasne je potrebné skúmať, či procesne úspešnému žalobcovi v zastúpení advokátom, ktorý podal návrh spĺňajúci kritériá „formulárovej žaloby“, vznikajú náklady na advokáta vždy, a to aj napriek tomu, že by podané návrhy bolo možno kvalifikovať len ako administratívne úkony a nie úkony právnej služby. Žalovaná ďalej uviedla, že „formulárovými podaniami“ neboli len samotné návrhy na vydanie platobných rozkazov, rovnaké znenie mali aj podané návrhy na pokračovanie v konaní ako aj vyjadrenia žalobcu predkladané do konaní. Vzhľadom k uvedenému je preukázané, že takéto právne úkony nie sú úkonmi právnej služby a preto je v súlade so zásadou spravodlivosti nepriznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Aj keď súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa jeho rozhodnutia nebolo možné spojiť konania, ktoré začali podaním samostatných žalôb žalobcom do jedného spoločného konania, pretože sa tieto veci nachádzali v rôznom štádiu konania, tak podľa žalovanej nemožnosť spojenia niektorých konaní bola zapríčinená najmä konaním žalobcu, ktorý podával na žalovanú množstvo návrhov na vydanie platobných rozkazov, pričom tieto podával v rôznych časových intervaloch. Uvedené zapríčinilo skutočnosť, že sa jednotlivé konania nachádzali v rozličných štádiách. Tiež je nesprávnym právnym posúdením záver súdu prvej inštancie, že ku každému nezrealizovanému styku,

v súvislosti s ktorým si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody bolo potrebné samostatné dokazovanie, v dôsledku čoho nebolo možné jednotlivé konania spojiť. Poukázala na to, že obdobné konania vedené Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 12C/34/2022 a sp. zn. 12C/46/2022 boli spojené do jedného (sp. zn. 12C/34/2022), a to aj napriek skutočnosti, že

v predmetných konaniach boli vykonávané rozdielne dôkazy. Predmetom uvedených súdnych konaní bolo neuskutočnenie styku žalobcu s maloletým zo dňa 28.07.2020 a 20.03.2021.

Z uvedeného tak jasne vyplýva, že spojenie niektorých konaní do jedného možné je, a teda žalobca mal možnosť podať jeden návrh na vydanie platobného rozkazu za viacero neuskutočnených stykov. Nakoniec žalovaná poukázala na to, že súd prvej inštancie vo viacerých /uviedla 21 spisových značiek/ obdobných súdnych konaniach žalobcovi v zmysle § 257 CSP nepriznal nárok na náhradu trov konania, hoci bol procesne úspešný, keď uviedol, že konanie žalobcu nemôže požívať právnu ochranu, lebo je zneužitím práva. Žalovaná na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Podľa neho tvrdenia žalovanej, že styk žalobcu s maloletým sa nemal uskutočniť, nakoľko kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin nie je možná, nemajú zákonnú a logickú oporu. Žalovaná po celý čas pred uskutočnením styku neodpovedala žalobcovi na žiadne sms správy. Žalobca tak nemal preukázanú objektívnu prekážku styku. Čo je vo vzťahu k tomuto konaniu najpodstatnejšie, žalovaná ani nijakým spôsobom nepreukázala skutočnú existenciu ňou tvrdenej objektívnej prekážky. Obmedziť alebo zakázať styk maloletého dieťaťa s rodičom môže pritom iba súd a to vždy iba v záujme dieťaťa na základe závažných skutkových okolností. Žalovaná nemôže svojvoľne mariť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie iba preto, že s ním nie je uzročená. Ak žalovaná

v odvolaní uvádza, že v čase, kedy došlo k zmarenému styku „maloletý nebol zverený do osobnej starostlivosti žalovanej“, tak podľa žalobcu to bola práve žalovaná, ktorá sa o neho starala a on u nej býval, zdržiaval sa už od roku 2019. Žalobca sa potom stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Pokiaľ ide

o náhradu trov konania, aj tu boli dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa žalobcu správne. Žalobca má za to, že jednotlivé veci týkajúce sa náhrady škody nie je možné objektívne spojiť. Je

nesporné, že v jednotlivých veciach ide o rôzne právne tituly odôvodňujúce styk žalobcu s maloletým synom, ide o rozdielne časové obdobia a rovnako v každom konaní ide o rôzne skutkové tvrdenia a vždy iný, vymyslený príbeh žalovanej, ktorý je potrebné dôkladne posúdiť a v celom rozsahu vyvrátiť, čo nie je možné uskutočniť hospodárne v jednom konaní. Podľa žalobcu je to práve žalovaná, ktorá dlhodobo, sústavne a účelovo bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu bráni v styku maloletého syna so žalobcom a žalobca sa len domáha ochrany vlastných práv a to náhradou škody za zmarený styk. Tak, ako v iných konaniach, aj v tomto konaní má žalobca za to, že v každom jednom zmarenom styku je potrebné osobitne skúmať kauzálny nexus vo vzťahu k náhrade škody za každý zmarený styk osobitne. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

9. K vyjadreniu žalobcu na svoje odvolanie sa vyjadrila žalovaná. Zotrvala na svojom názore, že styk žalobcu s maloletým na dobu letných prázdnin bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020, a teda sa v čase 15.08.2020 uskutočniť nemal. Kumulácia neodkladných opatrení počas bežného roka a v čase školských prázdnin nie je možná, pričom s obdobným názorom sa stotožňuje aj odborná verejnosť. Vzhľadom k uvedenému tak žalovaná v uvedenom termíne bola s maloletým odcestovaná na chatu. V prípade, ak by žalobca vopred kontaktoval žalovanú a uviedol jej, že dňa 15.08.2020 sa dostaví do miesta bydliska maloletého za účelom realizácie styku, žalovaná by s maloletým neodcestovala na chatu a styk by sa bol riadne uskutočnil. Zároveň si žalovaná dovoľuje uviesť, že obvyklým správaním žalobcu je kontaktovať žalovanú vždy deň pred plánovaným stykom a informovať ju, že sa plánuje dostaviť do miesta bydliska maloletého za účelom jeho prevzatia na styk. Žalobca však v uvedenom prípade žalovanú vopred nekontaktoval, a teda táto nemala vedomosť o tom, že žalobca sa dňa 15.08.2020 dostaví na styk. Ohľadom rozhodnutia o náhrade trov konania žalovaná zopakovala, že žalobcovi nič nebránilo podať jeden návrh na vydanie platobného rozkazu za viacero neuskutočnených stykov v auguste 2020. Tvrdenie žalobcu, že dokazovanie nie je možné hospodárne uskutočniť v jednom konaní je irelevantné.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu i žalovanej, a po zopakovaní dokazovania na odvolacom pojednávaní podľa § 385 CSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

11. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním žalovanej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

12. Podstatnou a v podstate jedinou odvolacou námietkou žalovanej vo veci samej bola námietka, podľa ktorej žalovaná nemohla porušiť povinnosť uloženú jej rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020, a to odovzdať dňa 15.08.2020 maloletého B. riadne pripraveného žalobcovi pred Kultúrnym domom v F., K. J. K., pretože v čase letných prázdnin /t.j. aj dňa 15.08.2020/ neplatila úprava styku žalobcu s maloletým B. stanovená uvedenými rozhodnutiami ale úprava stanovená uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 01.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 05.08.2020, podľa ktorej bol žalobca oprávnený stýkať sa s maloletým B. počas letných prázdnin 2020 odo dňa 27.07.2020 v čase od 09:00 hod. do 02.08.2020 do 17:00 hod. a odo dňa 24.08.2020 v čase od 09:00 hod. do 30.08.2020 do 17:00 hod. /podľa rozhodnutia okresného súdu/, resp. odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. do 26.08.2020 do 17:00 hod. / podľa rozhodnutia odvolacieho súdu/. Styk žalobcu s maloletým bol teda počas letných prázdnin

2020 upravený osobitným neodkladným opatrením a preto styk v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 nemal uskutočniť. Kumulácia neodkladných opatrení upravujúcich styk s dieťaťom počas bežného roka a v čase školských prázdnin nie je možná.

13. Uvedeným spôsobom namietala žalovaná už v konaní pred súdom prvej inštancie a súd prvej inštancie k tejto jej námietke uviedol, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 vo výroku uviedol: „Tým nie je dotknutý styk otca s maloletým B., upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Uvedenú výrokovú časť odôvodnil odvolací súd okrem iného tým, že je potrebné rozšíriť styk otca s maloletým aspoň jednorazovo, pričom nerozhodol o zmene pravidelného styku upraveného uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. Uviedol, že táto úprava styku zostáva nedotknutá. To podľa súdu prvej inštancie znamená, že otec bol oprávnený stretávať sa s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do dňa 26.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ale aj každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod. v neprítomnosti matky (t.j. aj 15.08.2020).

14. Za účelom posúdenia námietky žalovanej a dôvodov, pre ktoré ju súdu prvej inštancie považoval za nedôvodnú, odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie uzneseniami Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 a Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 01.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 05.08.2020.

15. Z takto zopakovaného dokazovania vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd upravil dočasne, do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 13P/118/2019 alebo sp. zn. 13P/91/2019 (podľa toho, ktoré konanie bude právoplatne ohľadom výkonu práva povinností rodičov vo vzťahu k maloletému B. skončené skôr), styk otca (žalobcu) s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stykať každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku, v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod.

v neprítomnosti matky s tým, že si maloletého riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v F., na J. K. prevezme a na tom istom mieste ho matke vráti. Na odvolanie otca Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením

č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 uvedené uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 potvrdil. Následne Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 nariadil na návrh otca neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým B. počas letných školských prázdnin vyhláseným Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v školskom roku 2019/2020 tak, že je oprávnený sa s ním stretnúť odo dňa 27.07.2020 v čase od 09:00 hod. nepretržite do dňa 02.08.2020 do 17:00 hod. a odo dňa 24.08.2020 v čase od 09:00 hod. nepretržite do dňa 30.08.2020 do 17:00 hod. v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie

s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť, pričom otec si ho od nej prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde ho aj matke po skončení styku odovzdá a v prípade, že sa styk neuskutoční v súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého, matka je povinná otcovi umožniť styk s ním v rovnakom rozsahu

v náhradnom termíne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na blížiaci sa letné prázdniny existuje potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého, a preto súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako dôvodný. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nariadeným neodkladným opatrením zintenzívnil kontakt otca popri súdom už určenom styku v konaní Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12P/44/2019. Na odvolanie matky Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa

5. augusta 2020 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do 26.08.2020 do 17:00 hod.

v neprítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na stretnutie s ním riadne pripraviť, pričom otec si ho od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého, kde jej ho aj po skončení styku odovzdá.

Vo výrokovej časti svojho rozhodnutia odvolací súd ďalej uviedol, že tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020. V odôvodnení svojho rozhodnutia č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 odvolací súd okrem iného uviedol, že „Vzhľadom k tomu, že maloletý od odchodu z domácnosti, ktorá bola spoločnou domácnosťou matky a otca (čo bolo pred viac ako rokom) u otca ešte neprespal, je podľa odvolacieho súdu potrebné najprv upraviť styk otca s maloletým B. s prespatím na kratší čas než navrhoval otec, pričom takýto styk by bolo možné realizovať aj častejšie (vzhľadom k tomu, že toto konanie bolo konaním o ad hoc jednorazovej úprave styku a nebol zrejmý postoj otca k prípadnej zmene neodkladného opatrenia zo 14.10.2019, odvolací súd sa pridržal návrhu otca a nerozhodol o zmene pravidelného styku)“. Ďalej odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nepovažoval rozsah styku upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 za dostatočný na budovanie riadneho vzťahu medzi maloletým B. a jeho otcom, a preto považoval za potrebné ho /v tomto konaní aspoň jednorazovo/ rozšíriť.

16. Odvolací súd sa celkom zhoduje so súdom prvej inštancie v tom, že z uvedených rozhodnutí Okresného súdu Prievidza a Krajského súdu v Trenčíne celkom jasne a zrozumiteľne vyplýva, že v čase letných prázdnin v roku 2020 sa mal styk otca/žalobcu s maloletým B. realizovať tak na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 /teda každú sobotu nepárneho týždňa v kalendárnom roku, v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod./ ako aj na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 /odo dňa 27.07.2020 v čase od 09:00 hod. nepretržite do dňa 02.08.2020 do 17:00 hod. a odo dňa 24.08.2020 od 09:00 hod. nepretržite do 26.08.2020 do 17:00 hod./.. To vyplýva jednak z toho, že úprava styku neodkladným opatrením nariadeným uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020 nie je podľa týchto rozhodnutí nijako obmedzená len na tzv. bežný rok /teda školský rok bez času jednotlivých školských prázdnin/ a má sa preto realizovať počas celého kalendárneho roka. Z neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 1. júla 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 5. augusta 2020 potom tiež vyplýva, že toto neodkladné opatrenie jednorazovo rozširuje už stanovenú úpravu styku otca/žalobcu s maloletým B. na čas letných prázdnin roku 2020. Uvedené je zrejmé tak z výroku rozhodnutia odvolacieho súdu /"Tým nie je dotknutý styk upravený uznesením Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020."/ ako aj z jednotlivých častí odôvodnení rozhodnutí súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu /viď. vyššie/.

17. Odvolacia námietka žalovanej, že žalobcovi nebola povinná umožniť styk s maloletým B. dňa 15.08.2020, pretože v čase letných prázdnin roku 2020 sa styk žalobcu s maloletým nemal realizovať podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14. októbra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17CoP/3/2020-197 zo dňa 13. februára 2020, ale len podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza, č.k. 18P/54/2019-389 zo dňa 01.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/33/2020-567 zo dňa 05.08.2020, bola nedôvodná. Počas letných prázdnin roku 2020 platila úprava styku žalobcu s maloletým B. uvedeným dvomi neodkladnými opatreniami popri sebe a žalovaná tak mala právnu povinnosť /uloženú súdnym rozhodnutím/ umožniť žalobcovi styk s maloletým B. dňa 15.08.2020 v čase od 14:00 hod. do 17:00 hod.. V tomto zmysle sú závery ako aj na nich založené meritorne rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne.

18. Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, ktoré smerovali proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, ani tieto neboli podľa odvolacieho súdu dôvodné.

19. Žalovaná v podstate namieta účelnosť trov konania, ktoré žalobca v spore vynaložil, keď žalobca proti nej opakovane podáva takmer identické návrhy na vydanie platobných rozkazov z dôvodu

neuskutočnených stykov, pričom jeho úkony vykazujú znaky tzv. formulárových žalôb a žalobcovi nič nebránilo spojiť tieto do jedného procesného úkonu.

20. K týmto odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že od účinnosti Civilného sporového poriadku /01.07.2016/ sa rozhodovanie o náhrade trov konania deje v dvoch fázach. Najprv je rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, teda ktorá strana má podľa výsledku konania nárok na náhradu trov konania a v akom rozsahu. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia potom súdny úradník súdu prvej inštancie rozhodne o konkrétnej výške náhrady trov konania, ktorá má byť zaplatená. Trovy konania strany sa však nemôžu posudzovať ako celok, ale každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne, a to aj z hľadiska toho, či boli potrebné na účelné uplatnenie alebo ochranu práva. Účelnosť trov konania strany, ktorej je priznaný nárok na náhradu trov konania sa preto skúma až

v uvedenej druhej fáze rozhodovania o náhrade trov konania, kedy súd vyčísluje sumu náhrady s ohľadom na konkrétne úkony strany v spore. Až tu môže súd vziať do úvahy, či vynaložené trovy boli príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania, či ich vynaloženie sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesnú ochranu proti takému tvrdenému nároku, teda vziať do úvahy účelnosť trov konania.

V prípade, že dospeje k závere o neúčelnosti niektorých trov konania, tieto do sumy náhrady trov konania nezahrmie.

21. Keďže v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie rozhodol zatiaľ len o nároku na náhradu trov konania žalobcu, námietky proti účelnosti ním vynaložených trov konania tak musí žalovaná smerovať do druhej fázy rozhodovania, kedy súd prvej inštancie bude rozhodovať o výške náhrady trov konania, ktoré má žalovaná žalobcovi zaplatiť.

22. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).